

Organisationer end den i § 9 nævnte. Men foruden disse Fællesorganisationer skulle ogsaa Handelsstandens Fællesorganisationer træde til, for at vi kunne faa et Renlighedsregulativ for Mejerierne. Jeg maa erkende, at jeg er ret uvidende om, hvad Handelsstandens Organisationer ere, men der er sandsynligvis ogsaa der et stort Apparat. Det forekommer mig, at for en saa simpel Ting som at fordre Renlighed paa et Mejeri er det et lidt stort Apparat at sætte i Bevægelse. Jeg erindrer, at den Gang jeg var Landbrugsminister, fremkom der et meget stærkt og meget skarpt Angreb paa Renligheden i det danske Landbrug og Mejeribrug fra engelsk Side. Heldigvis var Angrebet saa voldsomt i sine Udtræk, at det skød over Maalet, men ved den Lejlighed, jeg da havde til at anstille Undersøgelser, maatte jeg desværre erkende, at Angrebet ikke var fuldstændig uberettiget. Nu tror jeg gerne, at der er sket betydelige Forbedringer i Aarenes Løb, at Mejerierne gennemgaaende ere blevne bedre, men paa den anden Side maa jeg desværre erkende, at min Betragtning af den almindelige Renlighed her i Landet har givet det Resultat, at den ikke er saa god, som den burde være. Vi Danske ere ikke en særlig renlig Nation. Hvis man gaar til Holland eller Belgien, vil man se ganske anderledes gode Renlighedsforhold. Det er derfor fuldt ud paa sin Plads, at der træffes Bestemmelser om Renlighed ogsaa paa dette Omraade. Jeg vilde ønske, at man ikke nøjedes med at give Renlighedsbestemmelser for selve Mejerierne, men ogsaa gav dem i videre Omfang. I saa Henseende er der et Fingerpeg i Bilagene om de irske Forhold. Der er en Lov for Irland om at fremme det irske Mejeribrug. Den indeholder en Bestemmelse, som synes mig at være ganske fortræffelig. Det er et Forbud mod „at levere eller tilbyde til Brug i et Fællesmejeri, en Skumstation eller andre Lokaler, hvor Mælk modtages for at sammenblandes med Mælken fra andre Leverandører til Fremstilling af Levnedsmidler til Mennesker: a) Mælk, som er saa uren, at det tyder paa utilgivelig Skødesløshed ved dens Behandling, eller Mælk med Afsmag (eller Mælk, der ved Kogning løber sammen), b) Mælk i urene Beholdere”. Her er et Punkt, hvor jeg tror, vi endnu have en Del tilbage, naar vi skulle fyldestgøre Fordringerne om absolut Renlighed. Jeg beklager derfor meget, at den oprindelige Affattelse, som lød paa, at disse Regler, skulde gives *efter Samraad* mellem Ministeren og Organisationerne, nu er ændret

til, at det skal ske *efter Indstilling* fra disse Organisationer saavel paa Mejeribrugets som paa Handelsstandens Omraade. Jeg ved ikke, om der er en Mulighed for at faa en Ændring paa dette Omraade, men jeg ønsker i hvert Fald dette Spørgsmaal nærmere overvejet. Jeg kan ikke tænke mig, at det i og for sig kan virke videre generende for Mejerierne, at der indføres skrappe Fordringer om Renlighed — jeg havde nær sagt, at hvis det virker generende, viser det netop, at det er nødvendigt.

Jeg kommer saa til et Punkt, der har været Genstand for meget stor Uenighed og Diskussion i det andet Ting. Det er Spørgsmaalet om Vallens Pasteurisering. Saavel ved Forelæggelsen af Regeringsforslaget som endnu ved anden Behandling stod der en Bestemmelse om, at Vallen og Mælkeaffaldet skulde være pasteuriseret, men til min store Beklagelse ser jeg, at det er gaaet ud ved tredje Behandling. Der er anstillet Forsøg paa dette Omraade af Professor Bang; men desværre foreligger der ikke noget absolut endeligt Resultat, selv om man mener — det tør jeg vel nok sige —, at de pege i den Retning, at Vallen er smittefarlig. Saa ræsonnerer man som saa, at saa længe det ikke er bevist, at Vallen er smittefarlig, er der ikke nogen Grund for os til at forlange den pasteuriseret. Jeg for mit Vedkommende gaar lige den stik modsatte Vej. Jeg siger: Saa længe det ikke er bevist, at den ikke er smittefarlig, forlanger jeg Vallen pasteuriseret. Jeg ser ikke, at der i og for sig kan indvendes andet mod denne Fordring, end at den er besværlig og kostbar for Mejerierne. Men hvis ærede Medlemmer ville se i Bilag II med Underbilag, ville de der finde en Erklæring fra Landbohøjskolens Laboratorium undertegnet af Hofman-Bang, og ved at læse den igennem ville ærede Medlemmer vistnok faa det samme Indtryk som jeg, at Omkostningen og Besværligheden, hvis man forlanger Vallen pasteuriseret paa samtlige Mejerier, ikke kunne siges at være overvældende. Der er imidlertid et Argument for, at denne Bestemmelse skal udgaa, som har nogen Betydning. Det er det, som er anført, at en saadan Bestemmelse ikke hører hjemme i denne Lov. Det er formelt rigtigt. Den kunde godt staa der, men, det indrømmer jeg, den hører nærmere hjemme i en Lovgivning om Pasteurisering. Jeg vil derfor maaske ogsaa kunne slaa mig til Ro paa dette Punkt, hvis jeg faar Udsigt til, at den højtærede Landbrugsminister, naar For-